

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اصفهان (خوراسگان)

www.khuisf.ac.ir

تدوین بسته آموزشی مبتنی بر چشم انداز زمان و اثربخشی آن بر متعادل سازی زمان، خود نظم دهی تحصیلی، پایداری تحصیلی و اضطراب دانش آموزان دختر پایه نهم شهر تهران

Develop of training package based on time perspective and its effectiveness on balancing time, educational self-regulation, academic buoyancy and anxiety among female students at ninth grade living in Tehran

پدید آورنده : مهکامه حسینی

رشته تحصیلی : روانشناسی تربیتی

سال دفاع : 1397

مقطع تحصیلی : دکتری

چکیده :

چکیده: این پژوهش با هدف تدوین بسته آموزشی چشم انداز زمان و تعیین اثربخشی آن بر متعادل سازی زمان، خودنظم دهی تحصیلی، پایداری تحصیلی و اضطراب دانش آموزان دختر پایه نهم در شهر تهران انجام گرفت و با روش دو مرحله ای کیفی- کمی و با طرح اکتشافی صورت پذیرفت. در بخش کیفی از روش تحلیل مضمون با رویکرد قیاسی به صورت قالب مضامین، تحلیل مقایسه ای و شبکه مضامین استفاده شده به طوری که ۳ مضمون فراگیر، ۶ مضمون سازماندهنده و ۴۴ مضمون پایه استخراج گردید. یافته های بخش کیفی در مرحله نخست با روش هولستی و با استفاده از گروه متخصصان اعتباریابی شد. اعتبار بسته آموزشی تهیه شده نیز با نظر متخصصان (ضریب لاوشه) و مطالعه پایلوت تایید گردید. پژوهش حاضر در بخش دوم به صورت نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون، پیگیری با دو گروه آزمایش و کنترل انجام گرفت. جامعه آماری بخش اول پژوهش متون علمی و پژوهشهای انجام شده در زمینه چشم انداز زمان بود که از اشباع نظری برای نمونه گیری استفاده گردید. جامعه آماری بخش کمی کلیه دانش آموزان دختر پایه نهم شهر تهران در سال تحصیلی ۹۷-۹۶ بودند. شیوه نمونه گیری در دسترس بوده و از میان دانش آموزان مذکور ۶۰ نفر که تعادل زمانی نداشتند در دو

گروه ۳۰ نفره آزمایش و کنترل به طور تصادفی تخصیص یافتند. شرکت کنندگان در پژوهش در سه مرحله پیش آزمون، پس آزمون و پیگیری به ابزارهای پژوهش شامل پرسشنامه‌های چشم انداز زمان زیمناردو (۲۰۰۹)، خود نظم دهی تحصیلی زیمرمن (۲۰۰۸)، پایستگی مارتین و مارش (۲۰۰۸)، اضطراب کتل (۱۳۸۹) و بسته آموزشی چشم انداز زمان بود پاسخ دادند. گروه آزمایش به مدت ۱۰ جلسه مورد آموزش قرار گرفتند. در حالیکه گروه کنترل هیچ آموزشی دریافت نکردند. در بخش کمی برای تحلیل داده‌های جمع آوری شده با بکارگیری بسته آماری علوم اجتماعی نسخه ۲۲ از روش تحلیل کوواریانس در بررسی پایلوت و تحلیل واریانس با اندازه گیری مکرر و آزمون تعقیبی بونفرونی در سطح معناداری $p \leq 0/001$ جهت آمار استنباطی بخش اصلی استفاده گردید. دانش‌آموزان قبل از شروع آموزش (پیش آزمون)، بعد از پایان دوره آموزش (پس آزمون) و سپس دوماه بعد از اجرای پس آزمون (پیگیری) با ابزار پژوهش، مورد آزمون قرار گرفتند. نتایج نشان داد که آموزش چشم انداز زمان، تعادل زمانی و خود نظم دهی تحصیلی، پایستگی تحصیلی را افزوده و اضطراب دانش‌آموزان را کاهش داده است و تفاوت معناداری بین دو گروه آزمایش و کنترل در مرحله پس آزمون و پیگیری مشاهده گردید ($p \leq 0/001$) و این تأثیر در مرحله پیگیری دو ماهه پایدار ماند ($p \leq 0/001$). کلیدی: چشم انداز زمان، تعادل زمانی، خودنظم دهی تحصیلی، پایستگی تحصیلی، اضطراب.